

Recorde d'en Dalguera i la Rosa que han vingut
a veure'm.

Famig Barapall. ? Maig del 39.

Estimat Miriam: Amb una gran aprensió
que ensenjis aquesta carta al Sr. Llorens, em
disciplino a escriure tanmateix per fins completa-
ment interessats com potes veure. He d'escriure
a l'empunxeta per a demanar-li uns encàrrecs de
la nova cambra, però no sé pas fer. Ho veure en
escriure't abans a tu. Confesso que el "Famig Bara-
pall" em té tan anapactat, que no sé pas si us
hauria dit res fins a l'hora de tornar, tan
gelosa estic dels meus moments, però escriure per-
sar en el Santuari... ah! així ja es veu a part
i tu t'hi has posat a primera fila.

Estic tan contenta, estimat amic, tinc
una bogeria tan gran de sentir-me a casa, amb
la Esperanza, amb les meves pobres coses, amb
la companyia de tant a qui estimo, que no t'ho
fendria pas si et diria que no sento cap enveja
de tornar. Si jo pogues quedar-me! Ja nostra
petita casa plena de pols, de mobles trencats,

colberta d'herbes que se't fiquen dintre per tots
les finestres i forats, amb una manijera al jardí
que el fe intransitable, ha arribat a semblar-me
l'avant sala del cel. Els meus gemmats s'en riuen
molt, però en el fons veig que s'hi troben tan bé
com jo mateix.

En el pati, els meus estimats policies: no
sinto de casa quasi bé per vos. Diferencio tot el pos-
sible la feina que em cal fer, amb la sana in-
tenció d'allargar-los tot el possible. Però encara que
sigui així, encara que estimi tant la mesa esta-
da a casa, també se supura-me de rosaltes, i, si
d'icò o no, tenir-vos amb mi ara que res no em
pesa, ni em sento malalta, ni vella ni lletja.

Estimat Josep, com he d'en Francesc també amo-
ro la teva supervilància. Faig més bondat que la
pacífica Enca, em contemplo amb uns ulls extenuats
com els d'ella, les lluminacions que se'm porten,
i com ella fenc els ulls tots humits i lleganyosa
d'emoció i de recança.

Presenten els meus records a tota la família.
Sigueu que hi ha tant nous com us comiqueu i no
em feu quedar malament amb mi. Abraça en Jordi
ben afectuosament. Saluda al Sr. Teodoro, caragola-me
com una truita a la francesa, als peus del Sr. Legans,
i rosaltes abraça-vos mútuament ben fort, en nom
de la nostra ben amiga

Prenci

Francis voldria donar si et plau aquestes cartells a l'Enriqueta?
Francis